

§ 5.

Hvor det i en Sognecommune er blevet bestemt, at mindst $\frac{1}{4}$ af de Communebidrag, der skulle tilveiebringes ved Paaligning, skulle udredes efter Formue og Leilighed, der skal Communen være berettiget til at opkræve $\frac{1}{4}$ pCt. af alle Indtægter, som Personer, der have fast Ophold udenfor Communen, drage af Eiendomme, som de besidde i Communen, eller af en Vedrøft, som der udøves for deres Regning. Til saadan Eiendom regnes Kirker med deres Indtægt.

Fastsættelsen af den Indtægt, hvoraf dette Bidrag skal hvedes, stæer i Overensstemmelse med de Regler, hvorefter man i Communen fastsætter Bidrag efter Formue og Leilighed.

Dog maa ingen Udenfogsboende, der ansættes til Bidrag efter ovenangførte Regel, komme til at hvede høiere Bidrag, end han vilde komme til at svare efter Formue og Leilighed, om han boede i Sognet som Eier eller Vedrøftsmænd af de Gjenstande, hvis Indtægt har været gjort til Gjenstand for Paalæg.

Den Ydelse, hvortil en Person ansættes i den Commune, hvori han ikke boer, bringes i Afregning i hans Indtægt, hvor han boer.

§ 6.

Sognecommunerne skulle ligesom Amtcommunerne fra Aaret 1861 opgjøre deres Overslag for det tilkommende Aar saaledes, at Indtægter og Udgifter samles under tvende Hovedsummer, der angive Sognecommunens hele formodede Indtægt og Udgift. Blandt Udgifterne opføres den mulige Underbalance fra det foregaaende Aar, saavel som det Bidrag, der skal hvedes til Amtets Kasse (see § 5).

Forsaa vidt Communen kan regne paa andre Indtægter end dem, som hidrøre fra Ligningen, fradrages de Udgiftssummen, førend Ligningen lægges. Til saadanne Indtægter regnes blandt andre ogsaa den sandsynlige Kassebeholdning og ovennævnte $\frac{1}{4}$ pCt. af udenfogs Besiddere eller Driftsmænd. Der fastsættes dernæst, hvor stor en Deel af det tilbagestaaende Beløb der skal lignedes paa Hartkornet, og hvor stor Deel paa Formue og Leilighed.

Forud for Fastsættelsen af Bidrag efter Formue og Leilighed skal der være udarbejdet en Liste over alle Communens Bidragshende Personer med Bedstøining for hver især af det Beløb, hvortil man anslaaer den Formue og Leilighed, man anseer sig forpligtet og berettiget til at gjøre til Gjenstand for Ligning. Summen af alle disse Beløb udgjør da Communens hele Formue og Leilighed, hvoraf det krævede Bidrag skal hvedes. Forholdet mellem dette Beløb og Bidraget giver Maalestoffet, hvorefter Fordelingen bør stæe paa de enkelte Bidragshende, naar dette skal stæe efter samme Forhold paa Alle. Dog skal det ikke være formeent ved Fordelingen at anvende et stigende Forhold til Gunst for de lavere Indtægter. Den Maalestof, man anvender, maa gjøres bekjendt tilligemed selve Ligningen.

§ 7.

Forsaa vidt der imellem de forløbs afbragne Indtægter findes nogle, som ere bestemte til en særlig Anvendelse, da bringes slige Beløb igjen i Anslag hertil ved Udgiftsfordelingen.

§ 8.

Optræningen foretages under Et til de bestemte Tider og ikke særskilt for de forskellige Arter af Udgift.

§ 9.

Med Hensyn til Afgifter af Skove, saavel til Amts- som til Sognecommuner, skal deres Hartkorn fra Aaret 1861 at regne fastsættes paa følgende Maade. For hvert Sogn, hvori der findes Skove, skal vedkommende Amtmand lade opgjøre, hvor mange Tønder Land der i Gjennemsnit regnes paa 1 Tønde Ager og Engs Hartkorn ny Matrikel. Efter det saaledes udfundne Middeltal sthyldsettes alle de Skove i Sognet, der ikke forud ere sthyldsatte til Ager og Engs Hartkorn, idet dette Middeltal divideres i Skovarealet og Dvotienten angiver dettes Hartkorn. Findes Skovdele ansatte til Ager og Engs Hartkorn, da regnes de med ved Beregninger af Middeltallet, men holdes udenfor ved Skovenes Sthyldsetning. Lader det sig ikke paavise, hvilken bestemt